

Slaget var tabt!) — Jeg vil gjerne gjerne frare det ærede Medlem, naar han vil meddele mig, hvad det var, han sagde. — Jeg skal kun i Forbigaaende bemærke, at det vil neppe komme til at ligge i Krigsbestyrelsens Haand alene at afgjøre, naar Kjøbenhavns Væbning skal anvendes udenfor Kjøbenhavn; det vil uden al Tvivl være en Beslutning af den Vigtighed og Betydning, at den vil blive fattet af den samlede Regjering. Det synes at ligge i Sagens Natur, og jeg troer, at noget Egnende ogsaa ved tidligere Leiligheder har været Tilfældet. Men for at komme tilbage til det Udtryk, at man ikke uden Nødvendighed vil kunne anvende Kjøbenhavns Væbning paa den anførte Maade, saa skal jeg sige, at man derved fra Regjeringens Side kun har villet udtale, at man tillagde Kjøbenhavns Væbning en overveiende local Charakter og tænkte sig netop med Hensyn til Kjøbenhavn at have gennemført Hærlovens Tanke, at Forstærkningen væsentlig skulde varetage det locale Forsvar. Det er denne Tanke, som her første Gang træder frem i en Lov, og som er bleven udtrykt paa den Maade, at man ganske vist ikke vilde udelukke sig fra Muligheden af at anvende denne Afdeling af Forstærkningen ogsaa udenfor Kjøbenhavn, men at man dog kun vilde gjøre det, naar Nødvendigheden bød det. Man vilde altsaa, saalænge man troede at kunne forsvare det, lade denne Afdeling beholde den locale Charakter, som Forstærkningen i det Hele bør have, og jeg troer, at, hvad enten dette Udtryk findes i Loven eller ikke, saa er hele den foreslaaede Ordning af Kjøbenhavns Væbning i fuldkommen Samklang med den Tanke, der har gjort sig gjældende ved Betragtelsen af Hærloven. Jeg troer, at vi ere paa en fuldkommen rigtig Vej, naar vi efter ved Hærloven at have ordnet fast og bestemt Linien og Reserven, og efter at have gjort nogle foreløbige Skridt henimod Ordningen af Forstærkningen, da efterhaanden, som vi kunne overkomme det, ordne Forstærkningen i de forskjellige Dele af Riget paa en hensigtsvarende og economisk Maade. Det er ogsaa det, der er skeet. Man har truffet en hensigtsvarende Ordning for Bornholm; man foreslaaer nu en

hensigtsvarende Ordning for Kjøbenhavn, og det næste Skridt vil være at ordne hensigtsvarende ogsaa det øvrige meget talrige Forstærkningsmandskab, som omfatter en stor Deel af Landets vaabendygtige Mandskab. — Jeg anbefaler derfor paa det Bedste dette Lovforslag.

Brig: Jeg havde egentlig afsaldet Ordet paa Grund af den fremrykkede Tid, men da den ærede Formand nu har givet mig det, vil jeg dog tillade mig nogle enkelte Bemærkninger. De ærede Medlemmer der have anbefalet Lovforslaget ere gaaede ud fra, at den Opposition, som er reist derimod i Communalbestyrelsen, havde sin Grund i Tilhørligheden til at høre større Byer end dem, den almindelige Hærlov forlanger. Det er ingenlunde Tilfældet. Der har ikke i Communalbestyrelsen reist sig en eneste Stemme, uden at den erkendte at Kjøbenhavn skulde følge sine Forhold, maatte være heredit paa at høre større Byer til Landets Forsvar end dem, der kunde paalægges det øvrige Land, og der er fra alle Sider ogsaa udtalt den største Beredvillighed dertil. Derimod har man anset over at den Maade, hvorpaa Væbningen skulde ordnes i Kjøbenhavn, ikke var tilstrækkelig begrundet ved de Hensyn, der gjordes gjældende. Man har navnlig gjort to Hensyn gjældende — det communale og det militaire. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Bie Valgfreds (Carsten) fremhævede stærkt, at Kjøbenhavn derigjennem fik en væbnet Styrke, som kunde bruges til at holde Ro i Hovedstaden, og altsaa forsaavidt træde istedetfor den nuværende Borgervæbning. Jeg troer nu ikke, at denne Grund har Meget at betyde. Kjøbenhavns Væbning er saavidt jeg veed, aldrig bleven anvendt i den Retning, og jeg troer heller ikke, at der i den nærmeste Tid vil blive megen Grund til at anvende den paa den Maade, end der har været tidligere. Men selv om man vil indrømme, at en saadan By som Kjøbenhavn i forskjellige Retninger kunde trænge dertil, sælger den af sig ingenlunde, at det er nødvendigt at organisere den saa stærkt og fyldigt, som det er skeet i Lovforslaget. I Forbindelse hermed betone de det ærede Medlem stærkt de factiske Forhold, idet man jo havde den Kjøbenhavnske Borgervæbning.